

# Kjøbenhavns-Posten.

Tredie Aargang.

No. 33. 1829.

Fredagen den

27. Februar.



Horatio Nelson welcoming Olsert Fischer.

To the harbour clos'd for pressure  
And for every earthly woe:  
To the realms of heavenly pleasure  
Thou art welcome, noble foe!  
And receive my friendly greeting  
But as hearty now and warm,  
As You did the farfam'd meeting,  
We oppos'd stood sword in arm!  
Welcome twice, a herobrother,  
To t'eternal bliss and rest!  
Kindred spirits seeks another  
Be they from the north or west;  
O — and ours are nearly allied! —  
Witness yonder royal-deep,  
Where our thunder cloudy vollied,  
Roaring fire-in battle sweep.  
Dead and danger boldly braving  
Lead You on the dreadful shocks,  
And thy pendans saw I waving  
Thrice anew, high on the blocks.  
Laurel won — when foe is donor —  
Greens a neverfading wreath:  
Aud immortal is thy honor  
While the ocean bears a fleet!

John F. B.

Maria Feodorowna\*).

De har fuldkommen Ret, naar De holder Dem overbevist om, at Enke-Keiserinden af Ruslands Død vilde gjøre et højt smerteligt Indtryk paa mig, thi det er i Sandhed sorgeligt at see et Individ, der saa ganske egnede sig til i en længere, ikun det Gode viet Løbehane, at skabe flere og flere Lykkelige, forsvinde af de Levendes Tal.

De henvender Dem til mig, i det Haab, at jeg vil kunne give Dem nogle nærmere Details om denne opsigtede Fyrstinde, som jeg har haft den Ere at kjende i mere end fyrettyve Aar. Sikkert kjender jeg nok af saadanne, for at retsferdigjøre den ærefrygtsfulde og oprigtige Hengivenhed, hendes Øyder indskjede mig; men for at kunne leve en qvindelig Biographie maatte jeg have Kundskab om en Række af Kjendsgjerninger, som jeg mangler, og som jeg i min Stilling ikke vidste at skaffe mig. Jeg kan altsaa kun leve Dem nogle Noticer, som i det mindste have den Fortjeneste at de ere sande.

Enke-Keiserinden af Rusland havde mydt en vdmærket Opdragelse; hendes Land var dannet, hendes Underholdning bevisste, at hun havde tenkt over hvad hun havde læst, og under hendes overordentlige Virksomhed, hendes Kjærlighed til Orden, vare hendes Dage ene og allene helligede myttige Beskjæftigelser, som hun uafbrudt med den utrætteligste Vedholdenhed, lod slutte sig til hinanden. Hun var ikke alene en Mesterinde i alle qvindelige Arbeider, hun

\* Af et Brev fra General \*\*\*\* i Lausanne til Hr. N\*\* i Zürich; meddeelt i "Morgenblatt für gebildete Stände."

der ogsaa en Bagtnak, som er Manden fuldkommen værdig: "men" siger han "at besynde Barbarers og Boldsherkernes vilde, og tidsels hældige Mod og Tapperhed, er næppe et hæderligt Hverv." Dette behøver vel intet Svar, da enhver kan see, han løber surr. Herr W. raader mig "at hjemsøge Tyrkiet" — ikke saa galt! og skal med Glæde skee, naar han vil sende mig 4000 Specier til Reisepenge. Men nu kommer ogsaa et Tillæg, som viser at Manden attør løber surr: "hjemsøge Spanien og Portugal!!" Er han gal? Der vilde jeg komme net an, hellere sulde eller fryse ihjel i Kjøbenhavn. Den sidste Klat, som falder af hans Vaagespose er — tre Wselshaler \*). — Dem har jeg ingen Brug for; men vil derfor ogsaa give Hr. W. et Raab: skenk et Par af Deres Landsbeslægtede de to, og faest den tredie til Deres egen Gat, den vil passe ret godt til de Wselssøren, som Baggesen og Grundtvig have smykket Dem med.

D. G. F. Bagge.

### Kjøbenhavnspostens Nyheder.

— Af Nyheder, som i Marts Maaned kunne ventes bragte paa Scenen, nævnes: "Grev Essex", originalt Sørgespil i 5 Acter; "Arvingerne", original Vaudeville i een Act; og Boyeldieus Opera: "De væltede Vogne", der i denne Tid indstuderer, og inden fort Tid vil blive opført. — I Cumberlands Skuespil: "Jøden", der er ansat til Opførelse paa Tirsdag, ere Hovedrollerne saaledes besatte: Schewa, Hr. Winsløw jun.; Bertram, Hr. Hass; Frederik, Hr. Holst; Md. Ractliffe, Md. Heger; Elise, Md. Eisen; Charles, Hr. Seemann; Dorcas, Md. Winsløw; Zabal, Hr. Foersom.

— Om flere af vor Thorvaldsens nyeste Arbeider meddeler en i "Kunstblatt" indført Artikkel fra Nør folgende interessante Beretning: "Billedhuggernes Ateliers have et stor Fortrin fremfor Malernes derved, at de for det meste leverer et Overblik over Alt, hvad Kunstneren har præstret; thi hvormeget end Gipsaftsbninger og Modeler monne staar tilbage for de udførte Marmorarbeider, saa give de dog et rigtigere Begreb end Kartons og Skizzer

\*) Denne Gemenhed er laant af et Grynt mod G. E. Baden, i Telegraphen for 1821, ved en Anonym — formodentlig en nær Paarsørende af Hr. Wosemose.

af Malerier. Naar man indtræder i et Studium som Thorvaldsens, og seer denne Masse af Statuer og Basrelieffer, saa kan man ikke afholde sig fra Forbauselse over at een Mands Land og Virksomhed vare tilstrækkelige til at frembringe saa Meget. Men Forbauselsen stiger endnu, naar man hører at han har fuldendt et af sine fortrinligste Værker, Alexanders-Toget, i et Tidsrum af tre Maaneder. Kun denne overordentlige Eethed og en ubegribelig Flid skylder en saadan Mængde af Arbeider sin Tilværelse. — Vi ville levere en lille Oversigt over de nyeste af disse. Det store Værk, som nu udføres i Marmor, er det for St. Peterskirken bestemte Monument over Pius den Syvende. Dertil høre tre kolossale Figurer, med hvilke to til tre Arbeidere paa eengang ere bestæftigede, og som med det første ville være rykkede saa vidt frem, at Kunstneren selv vil kunne legge Haand med paa Værket. Hvor stor Elegiheden er i Stilling og Mine paa Pavens Statuer, der er afbildet sidbende, og uddelende Belsignelsen, hvor udtryksfuldt og skjont modelleret Ansigtet er, og hvor eindommeligt den hele Holdning, hvor grandiost Holdeskæft: derom gives der kun een Stemme. De twende Statue, forestillende Wiisdom og Styrke, give i Stilling og Skjønhed Hovedfiguren intet efter. Den første seer dybsindig i en Bog og er drapperet med et særdeles skjont fastet Gesvandt, den anden, hyllet i en Løvehud, seer med forslagte Arme mod Himmelten. — Det andet store Marmorarbeide er den af den afdøde Grev Sommeriva, til Udgiring af en Villa ved Comersøen bestilte Friise (Alexanders-Toget) Herpaa ere nogle Forandringer blevne anbragte. Alexanders-Figuren har en anten og langt heldigere Stilling, ligesom Vognen, hvorpaa han staar, har faaet en rigtig græs Form. Fremdeles ere nogle meget skjonne Ryttersgrupper og Heste blevne tilsoede, da en storre Længde udskrævedes, saavel som ogsaa Figurer af Greven, hans Son og Kunstneren selv. — Af Hertugen af Leuchtenbergs Monument har Thorvaldsen fun selv paataget sig at udføre Hertugens Figur; det Øvrige forserdiges af Tenerani. Ogsaa denne Figur er allerede rykket vidt frem. — En med et langt Gevandt drapperet staende Engel, der bærer en Muslingskal til Bievand i begge Hænder, hører blandt de yndigste Figurer, Thorvaldsen har frembragt, et Bevis paa, at han er ligesaa meget Meister i Christelige Fremstilslinger, som i heroiske. — Samme Motiv har han gjentaget endnu engang, med den Forandring at Engelen knæler.\*

Udgiven af A. P. Liunge. Trykt hos H. F. Popp.

Før dette Blad, som, med Kongelig allernaadigst Tilladelse, forsendes med Posten, saavel i Danmark som i Hertugdømmene, tegner man sig heri Staden paa hjørnet af Adelgaden og Gothersgaden No. 8 i Stuen, og i Provinserne, paa alle Kongelige Postkontorer.